

Crisisfondswerking, hoeksteen van Caritas Hulpbetoon

Beste schenker,

Op het einde van het eerste trimester van het jaar, kloppen we gewoontegetroou bij u aan met een vraag voor steun voor onze Crisisfondswerking. Want uw steun blijft nodig. De covid-pandemie is nog niet helemaal weg, we kampen met de gevolgen van de oorlog in Oekraïne en de stijgende levensduurte... Er lijkt geen einde aan te komen.

De zorgen die mensen zich maken – ieder van ons – zijn tastbaar en reëel. Onze veerkracht is groot, als we elkaar een handje toesteken. Samen gaat het lukken. Maar als mensen er alleen voor staan, als ze alleen hun boontjes moeten doppen, is het voor velen 'het niet'.

Kleine problemen deinen dan uit tot onoverkomelijke hindernissen. Als je moeite hebt om de eindjes aan elkaar te knopen, is één tegenslag – een onvoorziene uitgave, een lekkende kraan, een geldverslindende oude verwarmingsketel,... – voldoende om in een onomkeerbare negatieve spiraal terecht te komen. Halen we het einde van de maand? Wat als ik mijn werk verlies? Hoe zwaar gaat de rekening van elektriciteit en gas zijn?

Vaak kan een kleine tussenkomst wonderen doen, maar het komt er vooral op aan om snel in te grijpen om veel groter leed te vermijden. Dat is precies wat we met Caritas Hulpbetoon doen met

onze Crisisfondswerking: met kleine stapjes, maar gestaag, bieden we kansen aan kwetsbare mensen om hun leven na een tegenslag terug in handen te nemen en op de rails te zetten, en te houden.

Via onze Crisisfondswerking geven we mensen die echt in nood zitten, een steuntje in de rug, en op die manier ook de kans op een nieuwe start. Onze Crisisfondswerking vormt daarmee een hoeksteen van de werking van Caritas Hulpbetoon, dag in dag uit. In deze CH-Info laten we opnieuw concrete verhalen van concrete mensen voor zich spreken, zodat u als lezer kan zien hoe een kleine tussenkomst echt wel het verschil kan maken, op heel verschillende gebieden.

Om die werking mogelijk te blijven maken, kloppen we dus opnieuw bij u aan: want we hebben uw steun meer dan broodnodig. Uw gift laat ons toe mensen, die door brute pech of door de impact van de crisis kopje onder dreigen te gaan, toch in staat te stellen om het hoofd boven water te houden, en zo de hoop te zien weerkeren op een meer rooskleurige toekomst.

Mogen we ook ditmaal opnieuw op U rekenen? Van harte dank!

Dominic Verhoeven
Ondervoorzitter

Bruno Aerts
Voorzitter

Onze Crisisfondsen, voor wie een financieel duwtje in de rug een verschil kan maken

1 op 12 Vlamingen en 1 op 4 Brusselaars leeft in armoede. Het kan iedereen overkomen. **Via haar regionaal ingebedde Crisisfondsen verstrekt Caritas Hulpbetoon financiële hulp** aan individuele personen en gezinnen die zich in uitzonderlijke materiële en/of financiële moeilijkheden bevinden, ongeacht levensbeschouwing, herkomst of welk ander onderscheidend criterium.

Waarom zijn onze Crisisfondsen (helaas) nodig?

Overal waar mannen, vrouwen en kinderen veroordeeld zijn om in armoede te leven, worden **mensenrechten geschonden**. Het zijn de rechten die nodig zijn om de menselijke waardigheid te garanderen. Ook al doen we ons werk vanuit het fundamentele idee van christelijke naastenliefde, toch doen we geen liefdadigheid, maar niet meer dan onze plicht om deze internationale, universele rechten te waarborgen. **Wanneer armoedeomstandigheden voortduren, belemmert dit het vermogen van mensen om hun rechten (op huisvesting, gezondheid, onderwijs, ...) terug te winnen door hun eigen inspanningen.**

Hoe werkt een Crisisfonds?

We hanteren als belangrijk uitgangspunt dat een aanvraag om tussenkomst alleen maar kan gebeuren **op verzoek van een erkende en professionele sociale dienst of instelling**, die ook kan instaan voor de begeleiding van de hulpvrager(s). We denken daarbij aan de sociale dienst van het CAW, een mutualiteit, een CLB, CIG, of enige andere gelijkwaardige dienst of organisatie.

Welke criteria hanteren we?

- Het moet gaan om een **dringende nood-situatie waarbij alle andere mogelijke hulpbronnen uitgeput zijn** (OCMW, RIZIV,...)
- **De tussenkomst moet kaderen in een globaal begeleidingsproces**. Een slechte financiële situatie is nooit een op zichzelf staand probleem. De aanvraag moet gebeuren door een maatschappelijk werker, sociaal werker of sociaal verpleegkundige omdat zij de kennis hebben om na te gaan of de persoon inderdaad geen recht heeft op een tegemoetkoming uit door de samenleving voorziene hulpbronnen zoals RIZIV, OCMW en dergelijke meer.
- **De tussenkomst moet de persoon in kwestie een stap vooruit helpen**. Zo heeft het geen zin één deurwaardersbeslag te voorkomen waar er drie of vier andere staan te wachten. Het kan wel zin hebben de waarborg voor een huishuur voor te schieten in afwachting van een raadsbeslissing van het OCMW bijvoorbeeld.
- **De toegekende gelden moeten besteed worden volgens de gemaakte afspraken**. Het geld wordt gestort op rekening van de aanvragende sociale dienst en nooit rechtstreeks op de rekening van de hulpbehoevende persoon. De aanvragende sociale dienst ziet toe op de besteding van de verkregen gelden zoals aangegeven op de aanvraag. Bewijsstukken moeten aan het Crisisfonds worden voorgelegd.

Hoe wordt de beslissing genomen?

Elk regionaal crisisfonds beschikt over een eigen projectencommissie, met o.a. experts uit het werkveld van de hulpverlening, die op regelmatige basis samenkomt, die de aanvragen behandelt en beslist over de toekenning van een gift, een renteloze lening of een combinatie van beiden. De Raad van Bestuur van Caritas Hulpbetoon ratificeert deze beslissingen.

Waarvoor wordt een tussenkomst gevraagd?

Sommige mensen zijn gebaat door tandzorg of een andere medische behandeling. Er wordt dan een tussenkomst gevraagd in de ziekenhuiskosten, medicatie of voor hulpmiddelen zoals een rolstoel.

Anderen hebben een bril of een fiets nodig om aan een job te kunnen geraken. We komen alleenstaande moeders tegen die geen werk vinden, doordat ze de kinderopvang niet kunnen betalen. Ook zijn er mensen met een kleine schuldenlast, maar die voor hen onoverkomelijk is en zou meebrengen dat ze in een onomkeerbare neerwaartse spiraal dreigen terecht te komen.

Medewerkers van centra voor CBAW (Contextbegeleiding in functie van Autonom Wonen) weten ons te vinden wanneer jongeren zonder netwerk en spaarcenten, eenmaal zij de volwassen leeftijd hebben bereikt, een jeugdinstelling moeten verlaten. Door een tussenkomst in de huurwaarborg of de aankoop van enkele meubeltjes willen we hen een frisse start geven in hun nieuwe, onafhankelijke bestaan.

Enkele voorbeelden

Jarinis* is erkend als vluchteling in ons land en heeft voorlopige verblijfsdocumenten gekregen. Hij kan die erkenning slechts behouden, als hij hier ook gedomicilieerd is. Maar Jarinis heeft grote moeite om zijn woonst te betalen. Hij is volop op zoek naar werk, maar meer dan enkele interim contracten heeft hij nog niet vastgekregen. Het OCMW wil dat hij nog een maand langer bewijzen indient van zijn zoektocht naar werk, maar ondertussen kan hij de huur voor zijn woning niet opbrengen. Wij schoten Jarinis twee maanden huur voor.

Emma* is een alleenstaande moeder van de vijfjarige Jana*. Dit meisje is door de jeugdrechter bij een pleeggezin geplaatst. Tweewekelijks mag Emma haar dochter een bezoekje brengen. Maar doordat de pleegouders zo ver wonen, is het voor Emma met haar lage inkomen moeilijk om de treintickets te voorzien. Het Crisisfonds voorziet in de vervoersonkosten, zodat Emma het contact met haar dochter niet verliest.

Tom* heeft 7 maanden geleden een matras gekregen van een hulporganisatie. Deze matras was jammer genoeg geïnfecteerd met bedwantsen. Tom is na drie maanden van schaamte aan 't Vlot hulp komen vragen, omdat hij het niet zelf opgelost kreeg, 't Vlot contacteerde vervolgens het Crisisfonds. Tom zit in een collectieve schuldregeling en ontvangt 400 euro leefgeld per maand. Hij kan zelf niet instaan voor de kosten die dit probleem teweegbrengt. Hij sliep dan maar met een pyjama die hij aan zijn enkels en polsen afplakte. Zo probeerde hij (nutteloos) de beten te beperken. Omdat hij zo fysiek en mentaal aan de situatie leed, werd hij al opgenomen door het ziekenhuis. Het Crisisfonds betaalde voor de verwijdering van de bedwantsen en de aankoop van een nieuw bed en matras.

Een koppel in een slechte financiële situatie heeft hun peuter moeten afstaan aan een CKG (Centrum Kinderzorg en Gezinsondersteuning). Net nu het kindje is teruggekeerd bij het gezin, raken ze besmet met scabiës (schurft). Het Crisisfonds betaalt de behandeling en het wassen van de kledij en het bedlinnen in een wassalon, want het gezin heeft geen eigen wasmachine. Op die manier moet het gezin geen nieuwe schulden aangaan, kunnen ze de behandeling correct doorlopen en kan het kindje na de behandeling opnieuw naar het kinderdagverblijf.

** Fictieve naam. De voorgaande voorbeelden zijn genomen uit de werking van de verschillende Crisisfondsen.*

